

פרטיכל מס. כ"א/ג

סיטיבת ועדת הכלכלה

סיוט ג', כ"ד בטבת תש"א - 2.1.51

נוכחו חברי הועדה:

- ט. ארם - היו"ר
- פ. ברנסטיין
- נ. הרפז
- ט. גורן
- צבי יהודה
- ש. לביא
- ח. לנדאו
- א. טזור
- ה. פרדר

ס ו ז ס נ י ס :

- שר החקלאות פ. לוביאניקר
- סר אריאב { התאחדות האכרים
- גד סכנס {
- סר הלטר { פרדס סינדיקט
- סר פולגניק {
- סר פולני - סקטית הסוחרים
- יצחק טטרני - תנובה אכספורט
- סר וטרמן - יכין

היו"ר מ. ארם:

ברשותכם אני פותח את הישיבה. בישיבה הקודמת הציגו חברי הועדה כמה שאלות לבאי כוח התאחדות האכרים, "פרדס סינדיקט", סקצית הסוחרים, "תנובה אכספורט" ו"יכין". נחצה לכם גם אפשרות להתכונן לשאלות הללו. אני מצטער על כך שרשימת השאלות אינה בידי, אך אני סניח כי כל אחד ידייק ויענה על השאלות שבשאל.

ה. פרדר:

רציתי לעורר את השאלה, אם יש מקום לוועדת הכלכלה להציע איזו שהיא הצעה בקשר למצב הנוכחי בענף הפרדסנות, בכדי לא לטכן את כל העונה. לא קבלנו עדיין את החומר בענין זה, עלינו ללמוד אותו וכל זה דורש זמן. לכן, הייתי רוצה לטמוע מה בקשר לסו"ס עם המטסלה, ואני רוצה לטמור לי את הזכות להציע לחבריים לכנות ועדת טטנה אשר תהיה פעילה בטטח זה.

היו"ר מ. ארם:

אני מבין כי סר פרדר מתכוון לאינ-פורמציה נוספת על מה שיטנה בעתונות.

סר אריאב:

המצב לא נטתנה. הפסקת הקטיף נמשכת, כיוון שהמחירים בשוק העולמי לא השתנו. מהמטסלה לא קבלנו עדיין כל ידיעה. פנינו לראש המטסלה שיתערב

ע.ע.

בדבר. התשובה היחידה שקבלנו מלפונית ע"י משרדו היתה, כי יהיה מוכן להתערב. באיזו צורה, עדיין לא ידוע לנו. ראש המטלה הודיע לנו כי יוכל לעשות משהו רק לאחר יום שני. הוא בקש מאתנו חומר בכתב, ואמר כי בקש גם חומר ממשרדיו. את החומר המצאנו לו. לעת עתה לא קבלנו כל ידיעה.

אקרא את התשובות לשאלות שנשאלו ע"י חברי הועדה. חברנו את התשובות לפי סדר השאלים. (השאלות והתשובות רצופות בזה).

א. מזור:

ביחס לשאלה סס. 3 של אונא, הוצאות עיבוד הפרדס לדונם, מהו היחס בין

הריבית והרווח?

מר פולני:

הטבלה הזאת בנויה מתוך הנחה שהמדובר הוא ביחס לפרדס מסוכן, אשר נותן יבול של שני טון פרי, ומזה - לפי התנאים של האריזה שלנו - אנו מסווקים בחו"ל כ-2/3, ובארץ כ-1/3. בטבלה זו חסר עוד דבר מה - היבול אינו קבוע; יש שנים של יבול טוב, ויש שנים של יבול רע, אולם יש שנים של יבול רע מאוד. השנה, למשל, לאחר הכפור של השנה שעברה, ישנם גושים שבהם היבול כמעט אפסי, ולכן ההכנסה של 10 ל"י לדונם הוא סינימוס שבמינימום. הצוי לציין עוד דבר: בטבלה זו יש אמנם סעיף של אמורטיזציה של מתקני השקאה וכלי עבודה, אבל הפרדסן צריך לסלם גם חובות; החובות בשנה הבאה, יחד עם הריבית, יהיו 7-8 ל"י לדונם, ואת זה נחוץ יהיה לכסות מהרווח והאמורטיזציה ביחד, כך שלפרדסן ישאר מעט מאוד.

א. מזור:

לא ברור לי מדוע מעריכים טוריו של דונם פרדס ב-200 ל"י. חוץ מזה,

בטבלה זו מופיע פעמים סעיף האמורטיזציה, אמורטיזציה על מתקני השקאה וכלי עבודה ואמורטיזציה של הפרדס, ובכלל, לאמורטיזציה יש זמן מוגבל.

היו"ר מ. ארם:

מדוע מופיע פעם סעיף בן 5 ל"י לטיים, ופעם סעיף בן 6 ל"י להשקאה?

מר פולני:

סעיף ההשקאה כולל את שכר העבודה בהשקאה.

ד. לביא:

איני מסכים לחטבון זה של 6 ל"י להשקאה. בפרדס מסוכן ההשקאה עולה הרבה פחות. איני מסכים גם לחטבון של 3 ל"י לחריט; אנו, למשל, הפסקנו לגטרי את החריט ורואים תוצאות טובות. גם החטבון של 2,5 ל"י להחלפת עצים הוא מוגזם.

מר הלמר:

הסכום של 6 ל"י להשקאה/אינו מוגזם כלל וכלל; הוא מחושב לפי 70 דונם

לפועל ליום. פועל במסך עונת ההשקאה עולה לנו ב-420 ל"י, כך שהמחיר הזה הוא באמת לא מופרז.

הוא הדין לגבי סעיף החריט. ישנם מקרים רבים שהחריט עולה עוד יותר. אנו לוקחים בחטבון פרדס מסוכן, אבל כדי לשכן אותו, יש צורך לדלל את הפרדס, והדילול אינו נותן אפשרות לחרוש חריטה נוחה. במקרים רבים אי אפשר שלא לחרוש את הפרדס, כיון שגדלים בו הרבה עצים רב שנתיים. הסכום של 3 ל"י לחריט אינו מוגזם זה לפחות 3 חריטים או רל מינוף אחד נוספים

ע.ע.

בטעיף זה מופיעים שני טעיפים של
אמורטיזציה, אמורטיזציה של מתקני הטקאה וכלי עבודה, ואמורטיזציה
של הפרדס. הטעיף של אמורטיזציה למתקני הטקאה וכלי עבודה הוא
בטכום מינימלי ביותר. האמורטיזציה של הפרדס והחלפת עצים והיא
לגמרי ארצה מוגזמת.

מר מזר שאל, מדוע אנו מעריכים
שוויו של דונם פרדס בטמתיים לירות. איני חושב שמישהו יכול להגיד
כי מחיר זה הוא סופרז, זהו המחיר המינימלי של שווי דונם פרדס.
למעשה, לרוב הפרדסים יש חובות בטכום של כ-80 לירות לדונם, ועל
חובות אלה משלמים גם ריבית. ישנם גם פרדסים שרובצת עליהם מסכנת
שעבורה משלמים יותר מ-5% ריבית.

מר פולני:
ביחס לשאלה מס. 4 של ד"ר פורדר, אם
אפשר ע"י נציגות קבועה לאנגליה
להגיע שם למחירים קבועים בעד הפרי. כאשר היינו השנה בחו"ל,
נלחמנו קשה מאוד עם הלקוחות שיקנו במחירים קבועים טראס. בארצות
סקנדינביה, היינו שכל הקניות הן טראס, שני עמדי על המקחי
הורידו את המחיר למטה שהיה בטובה טערה וקנו אולם גם שם
פחדו לקנות כסויות גדולות במחירים קבועים, באנגליה היתה לנו סלחמה
יותר קשה; רצינו להכריח אותם לקנות, אך הם סירבו, כי פחדו שתוצאות,
ורק לאחר טאמציים גדולים מאוד, החלחנו למכור להם כ-800 אלף תיבות.
אפילו אם היינו נציעים מחירים יותר בטובים, טפק אם אפשר היה
למכור יותר, כי האנשים באנגליה שקנו אצלנו, מפסידים כיום
7-10 שילינג לתיבה. קשה לדעת כיום מה תהיינה תנודות המחירים, ולכן
קשה היה להשפיע על הקונים לקנות יותר.
עוודת בפנינו שאלה עקרונית: בתוך
המועצה לשיווק פרי הדר ישנן דעות שונות על כך אם בכלל צריך להשתדל
למכור במחירים קבועים טראס, היות וקונה אשר הפסיד פעם מאבד את
החזון לעסוק בפרי זה בפעם השניה.

מר הלמר:
ביחס לשאלה מס. 7 של ד"ר פורדר,
האם סידור ערבות בנקאית ע"י המססלה
להוצאות הליפטינג היה מספק את הפרדסנים. ההלוואות אשר ניתנו ע"י
הבנקים היו פנוסטות על הבטחה מיוחדת של המועצה לשיווק פרי הדר,
וכעת מסרבת המועצה לתת הבטחה כזאת.

מר פולני:
ביחס לשאלה מס. 6 של חבר הועדה בהיר,
אם מסרדי הטוטלה דואגים במידה מספקת
להבטחת שיווק ההדרים וסידור החוזים המסחריים וכו'. ארצות שונות
שפתחנו אתן חוזים מסחריים, החוזים אינם פועלים, ולדעתנו המססלה לא
דאגה מספיק לשיווק פרי ההדר בזמן סידור ההסכמים המסחריים. אם יהיה
צורך בנידור נוסף, אנו מוכנים למסור גם פרטים בכתב נקשר לענין זה.

ביחס לשאלה מס. 3 של חבר הועדה לביא,
אם הפרדסנים יקיטו בעצמם גיח"ר משלהם לתעסית מיצים, האם זה יגרום
להפסדים או להיפך. בתי החרושת לתעסית מיצים הקיימים בארץ, מצליחים
להתקיים ע"י זה שבטסך טרונה חדסי הטובה האחרים הם עובדים בתעסית
תוצרת אחרת. בתי החרושת אשר רצו להתקיים רק על תעסית ההדרים ינסגרו.

לביא:
לפי המספרים שלכם הקודמים, מסוצע התיבות
לדונם במקטור האזרחי מגיע ל-58, והמסוצע
הכללי ל-52. נדמה לי כי לפי החישוב המסוער בלתי אפשרי הוא שהחלוקה
תהיה 75% ו-25%.

סר פולני:

המדובר הוא על יצוא.

ט. לביא:

ביחס לשאלתי סט. 5, מה תהיה דעת התאחדות האכרים לגבי הצעת חוק שאסור לייבש פרדסים, בטעה שהצגתי את השאלה הזאת לא ידעתי כי קיים חוק בישראל עוד מזמן הסנדס, הקובע שאסור לייבש פרדסים.

סר סכנס:

ביחס לשאלה סט. 2 של יו"ר הועדה סר ארם, במה מסבירים את מצב השיווק באנגליה - ירידת המחירים - האם זה גורם ארעי או גורם יותר סטטיסטי כטו שנויים בתצרוכת. הפרי של צפון אפריקה יש לו טוק בצרפת מסוגן בצורה כזאת שגם הפרי הספרדי אינו יכול להתחרות בו, ומסוגן כך נמכר הפרי הספרדי לאנגליה, כלומר, גדלה ההתחרות בינינו לבין הפרי הספרדי.

סר אריאב:

לאסרנו הפרי של דרום אפריקה אינו מתחרה עם הפרי שלנו, היות והוא מופיע בשוק בעונה אחרת מאשר הפרי שלנו. הפרי אשר מתחרה בנו הוא הפרי של צפון אפריקה וספרד.

סר סכנס:

ביחס לשאלה סט. 4 של יו"ר הועדה סר ארם, מדוע לא קבלו באי-כוח התאחדות האכרים את ההצעה לאריזה טרוכזת. ענין האריזה המרוכזת, פירושו שהקבלן או האגודה הקואופרטיבית היא המקבלת את העובדים ולא הפרדסן הבודד. אנו מתלבטים קשה בשאלה זו, אם כי אין לנו כל התנגדות לאריזה טרוכזת. אולם, בשנה שעברה כאשר הסמוצע של מחיר האריזה לתיבה היה 20 גרוש לתיבה, עלו הוצאות האריזה עד 25 גרוש לתיבה, ובצדק טען הפרדסן כי אינו מוכן לשלם יותר. ישנן בעיות חמורות בענין זה, אולם דבר אחד ברור: אם הפרדסן אינו האדם אשר סומין את העובדים, יש בטחון שאין לו השפעה על טיב האריזה.

ח. לבדאו:

טתי ייגמר תהליך מיכון הפרדסים?

סר פולני:

מיכון ההסקאה ייגמר כנראה בקיץ הבא.

סר סיטרני:

לא הבאתי תשובות בכתב על השאלות שנשאלתי, כיון שבאופן ישיר נשאלתי רק שלוש שאלות, ואענה עליהן. אולם, ידעתי כי אצטרך לענות גם על תשובות חברי, וזאת מאסור בכתב בעוד יומיים.

קודם כל, שאלת הקלקולציה. איני מסכים לקלקולציה שניתנה ע"י התאחדות האכרים. לדעתי, כדי לעבד פרדס אשר מצדיק את קיומו, יש להוציא לא פחות מאשר 45-44 ל"י לדונם, במקום 35 ל"י שהם הציעו. את הפירוט אתן בתשובה שאגיש בכתב. לעומת זאת, ההכנסות לפי חשבוני הן לא פחות מאשר לפי 70-80 תיבה לדונם, כך שלבסוף, המספרים בינינו משתווים. איני צריך להתוכח עם סר סכנס על כך שפרדס צריך להיניב 70-80 תיבות לדונם, כי בפרדסים שלמדנו - והרי למדנו את הפרדסנות מכאן - היו מכניסים 180-200 תיבות קטנות. אם מיסהו רוצה הוכחה לכך שהפרדסים סיניבים בממוצע 70-80 תיבות לדונם, אני יכול לטייל איתו ב-15-10 טסקים ולהראות לו זאת. אני אחראי בעד המספרים שאני נותן. אנו מקבלים לא פחות מאשר 80 תיבה לדונם לשם משלוח לחו"ל, ואחד ורבע טיליון טון פרי לסיווק בארץ. ישנם גם גושים לא מעטים אשר מכניסים גם יותר מזה, ואני מכיר גם פרדסים שלכם המכניסים זאת. בטעה שאנו עורכים קלקולציה, איננו יכולים לבטטה על פרדס שאין

מעבדי אמת. הרי הנכם סכריזים בכינוסים כי אמת המוטחים. אני מסכים שאתם מוטחים, כי כולנו למדנו מכם. אין כל סיבה שלא תגיעו - וחלק מכך כבר הגיע - למצב תנועת הפרדס כפי שהזכרתי. הקלקולציה שאני עורך היא גדולה יותר בהוצאות, אבל גם גדולה יותר בהכנסות, והיא ריאליזית.

בקשר לפירוט ההוצאות הפו"ב, אני שמח שברוכי המטפרים אין כל חילוקי דעות בינינו, כי אם רק בשלושה טעיפים, בסעיף אחד שטעות ובשני הטעיפים האחרים, ההבדל בינינו נובע מאופי העבודה. אתם סכניטים סעיף של 40 ל"י לחיטוי הפרי; אתם בודאי חילקתם את הוצאות החיטוי לאותה כמות טעיתם בה חיטוי, אולם לא כך טחשבים, מחלקים את ההוצאות על כל הכמות. לפי החישובים שלנו הוצאות החיטוי עולות לנו ב-13 פרוטות לתיבה.

מר סולגניק: אף אם נחלק את ההוצאות לכל הכמות, נקבל טכום של 29 פרוטות לכל תיבה.

מר סיטרני: ביטוח קוטפים ואורזים נכלל לפי חשבוננו בסעיף "קטיף נ אריזה והעמסה בפרדס". הוצאות המסרדים והסניפים מגיעות לפי חשבונכם ל-35 פרוטה לתיבה, אצלנו הן מגיעות ל-7 פרוטות. הטעיפים "פירסום והוצאות הטווקים" ו"ביטוח יסי" אינם נכללים לדעתנו בהוצאות פו"ב. אלו הן הוצאות טווק.

בטיכום, בשנה שעברה הוצאות הפו"ם אצלנו לא עלו יותר מאשר 95 גרוש. ייתכן שהשנה הן תעלינה ב-6-5 גרוש. יותר, כך שיש בינינו הפרש של 8 שילינג לתיבה.

ביחס לתוצאות שיווק יבול ההדרים בעונת 1949/50, הסמוצע אצלנו בשנה שעברה הגיע ל-630 פרוטה לסמוטי. כאשר אנו מדברים על פרמיה, אני רוצה כי נבדיל בין סמוטי, אשכוליות וולנסיה. מסקנתנו היא כי תביעתנו כלפי המטסלה צריכה להתבסס על כך שפרדי במרי על העץ צריך להגיע ל-600 פרוטה.

היו"ר מ. ארם: קשה להתמצא בכל הפירוטים שנתת, והיה רצוי אילו היית לכול, אפילו עד סחר, להמציא לנו את הפרטים והמטפרים בכתב.

מר סיטרני: בקשר לחישוב מספר הדונמים בכל סקטור וסקטור, אתם הבאתם את המטפרים הרשומים במועצה לשיווק פרי הדר, אך כולנו יודעים שהם אינם נכונים. ישנם פרדסים אשר נרשמו לפני מספר שנים, אך בינתיים נעקרו, והם נשארו רשומים. מסרד החקלאות כבר הודיע, כי לפי חשבוננו, שטח הפרדסים ירד ב-10 אלפים דונם.

כאשר מדברים על פרמיה, אי אפשר שלא לקחת בחשבון גם את הפרמיות שקבלנו מבלגיה ושנויץ המגיעות לסכום של 620 אלף לירות.

ביחס לשאלה, אם אפשר ע"י סדורים של נציגות קבועה באנגליה להגיע למחירים קבועים בעד הפרי, אני רוצה לענות על כך אם סידור זה היה נותן מחירים יותר גבוהים. אני קובע כי במועצה לשיווק פרי הדר הולכים לפי רוטינה ישנה ולא עושים כל מה צריך לעשות בשעה שיש צורך לדאוג לשיווק חפשי בחו"ל. לפני המלחמה היה ל"תנובה אקספורט" אדם טינחד בחו"ל, ל"יכין" היה אדם טינחד בחו"ל, ל"פרדס סינדיקט" היו אנשים בחו"ל, ועכשיו העניין מתנהל ע"י פקיד אחד היושב בלונדון, וע"י כמה אנשים אשר במקום לארגן

את הסווקים כראוי, אינם עושים דבר הראוי לסמו בכדי שהסווק לחו"ל יהיה מאורגן כפי שהוא צריך להיות מאורגן ברגע שאנו יוצאים לסווק חופשי ולא מוכרים את הפרי לנוסעלות במחיר קבוע מראש.

ביחס לאריזה מרוכזת, נאמר על ידי בא-כח התאחדות האכרים כי הסוועצה לסווק פרי הדר הטליצה על אריזה מרוכזת. איני יכול לקבל את ההגדרה הפיוטית "הטליצה", אני אוהב בסטחור דברים יותר ממשיים, במקום להטליץ-לעשות, וזאת אינם עושים. אמנם מר הלסר וחבריו עשו זאת גם בלי הטלצרות, אך לא כולם. שאלת האריזה המרוכזת לדעתי היא שאלה אשר תקבור את הפרדטנות, או תתן לה להתקיים. גם אתם טוענים כי זה דבר יפה והכרחי, אך אינכם עושים זאת. ב"תנובה אכספורט" יש לא רק אריזה מרוכזת, כל גם אריזה מרוכזת.

אנו שותפים לתשובת התאחדות האכרים ביחס לשאלה בקשר לפרטיה מודרגת.

ברצוני לתקן את המספרים על "תנובה אכספורט" אשר ניתנו על ידי התאחדות האכרים. הם יודעים יפה מאוד כי יש לנו 4,500 דונם פרדטים בטושים שבטובה שעברה לא נתנו אפילו טובות בוודות לסווק בארץ. בטובה שעברה, הממוצע של "תנובה אכספורט" לייצוא הגיע ל-55 תיבות לדונם, ולסווק מקומי ל-30 תיבות לדונם, כלומר, 85 תיבות לדונם בדרטון. עוד דבר לא הביאו בחשבון האנשים מהתאחדות האכרים אשר עשו את החשבון של "תנובה אכספורט": בטובה שעברה סווקנו בארץ עד 15 לדצמבר באופן מלא יותר מ-2000 טובות פרי הדר.

בשאלה השאלה, מהו המינימום של יבול לדונם שעושה כדאי לעבד את הפרדט? אני מצטער שיבנים רציניים אסרו כי 50 תיבות לדונם עושה את הפרדט כדאי לעבוד. אני חושב שלא כדאי להחזיק פרדט אם אין יבול של 70 תיבות לדונם ייצוא. אגב, נשאלה השאלה אם הפרדטנים התפרנסו מפרדטיהם. אני מודע בפה מלא כי כל המסקים בלי יוצא מן הכלל מתפרנסים מפרדטיהם, ולפי שכר עבודה גבוה.

ביחס לשאלה אם משרדי המסעלה דואגים בפידה מספקת להבטחת שיווק ההדרים וטלדור החוזים המסחריים. בסו"ס שהיה לנו עם מר האוצר ושהשתתפתי בו, הודיע לנו מר האוצר כי הצ'כים סוכנים לתת לנו תמורת ההדרים - או פנים, אולרים וצעצועים שונים, אך אינם רוצים לתת לנו בדול, ניד, עץ וכו', וכמובן שהמסעלה אינה יכולה להסכים לתנאים אלה.

לפי דברי החברים שדברו, יכול היה להתקבל הרוסם כאילו משהו ע"כ בעד הספקת היצוא האסריקאי. אני רוצה לציין: אין ענף אחר אשר קבל את היצוא האסריקאי במהירות כזאת כפי שקיבל ענף הפרדטנות. אם מישהו לא קבל את ההלוואה מסוג ב', הרי זה רק משום שלא רצה, כי לא היה שום עכוב מצד המסעלה.

נאלו, כמה דונמים פרדטים מוכנה התאחדות האכרים לנטוע. אנו הבטנו רשימה לנטיעה במסקים הקיימים - לא במסקים שהמוכנות מלכת כעת - על שטח של 13500 דונם, 1500 דונם אנו נוטעים בטובה זו, בערך שאתם נוטעים רק 160 דונם.

קשה לקבוע מהו אחוז הפרדטים המניבים למעלה מ-50 תיבות לדונם.

איני מקבל את האטמנטים נגד העובדים באריזה. מה שנוגע לנגרות, האטמנט היא יותר בגודל המיבה, כי אינכם מוכנים לעשות את הנסיונות המתאימים.

התוספת של 500 פרוטות לתנה לפועל אשר עבד בפרדט, ולא לפרדטן, מולם העבודות אשר נעשו הודות ל-500 פרוטות אלו שהמסעלה הוטיפה לכל יום עבודה, ה הכרחיות לפרדט, ולכן, אין לאמר כי תוספת זו ניתנה רק לפועל, היא ניתנה גם לפועל וגם לפרדטן.

לשאלתו של מר לנדאו, אם הוצאות הייצור עלו בטובה זו, ענית כי כן, לפי חשבוננו, הוצאות הייצור עלו ב-60-80 פרוטה למיבה.

ועדת הכלכלה
2.1.1951

ביחס לביטול הסבייה של סר לצדמו,
סדוע אנו קובעים את הפרסיה למכסיות של 7 טילינג. אם נשלח פרי
ראוי להשלוח, אין להעלות על הדעת שהוא יכניס, יחד עם הפרי המכור,
פחות מ-35 טילינג פו"ג.
שאלו, אם היה רווח בעונה שעברה כאשר
הפרי הכניס 32 טילינג פו"ג. בעלי פרדסים שהניבו לפחות 60-70 ג'יבות
לדונם, הרוויחו; בעלי פרדסים שהניבו פחות, לא הרוויחו.

סר וטרמן:

זני פחטיב טמור את עבודת הועדה
הזאת. יתכן שועדה זו תוכל להוציא
סקנות נכונות וברורות על סצב הענף, ועל סיכוייו ומה שאריך לעשות
בו כיום הן על ידנו והן על ידי הממשלה. לצערי הרב, אנרי בדר חלה
ולא יכול היה להופיע היום, ועל כן אני ממלא את מקומו. אם הועדה
תהיה מעונינת, לאור התשובות של התאחדות האכרים ותנובה אכטפורט,
יכול להיות שגם אנחנו נציע לוועדה תשובות מפורטות בכתב.

זנו עוסדים עתה בסצב שהפרי שלנו הולך
לאיבוד. אני פונה ברגע זה לכל המפובים פה ואוטר כי הדבר הדחוף
 ביותר העומד בפנינו הוא, להציל את הפרי. אנו צריכים לפנות לממשלה
 ולבקש ספנה להבטיח לנו את הוצאות הקטיף וההשלוח, ולהתחיל סיד
 בעבודה. אז תהיה אפשרות לוועדת הכנסת לחקור לבדוק ולעזור לנו
 במכסיות האפשרי.

היו"ר מ. ארם:

המצב במסגרת הפרדסנות החמיר עד מאד, ואין
 כל ספק שענין זה יובא לכנסת. אני חייב
 להגיד כי בסודס או בסאחר אתם תגמרו את הסכסוך עם הממשלה, האם לא
 כדאי בכל זאת להתאחדות האכרים, לאחר הבירור שהיה בוועדת הכלכלה,
 לצאת את הענין כסוגמר בהשפעת ועדת הכלכלה, במקום שתהיה פטרה עם
 הממשלה.

סר אריאב:

מענו את המטאלה. ונסקול אותה ביננו.
אני רוצה למסור לכם כי התאחדות האכרים
 פנתה לראש הממשלה במטאלה להתערב ולגמור את הסכסוך, כי אנו מעונינים
 לא פחות ממה שהיו אחר בגמר הסכסוך. ראש הממשלה הודיע לנו כי יתן את
 תשובתו סחר, ואנו נחכים בכליון לתשובת ראש הממשלה.

ש. לביא:

כעת הזמן לחדש את הקטיף. יתכן כי
 סחר ירד גשם, ואם לא תחטשו את הקטיף,
 מי יודע למה זמן הוא ידחה. אני מציע לכם לחדש את הקטיף, וסודיע
 לכם כי דבר זה לא ישפיע על הדיון.

נ. הרפז:

הענין נמצא עתה בסדר יומה של ועדת
 הכלכלה של הכנסת. הוא יעבור אחר כך
 למליאת הכנסת לשם הכרעה. אני מציע לוועדה לטכס בדריסה לפרדסנים
 לחדש את הקטיף.

צבי יהודה:

אני מציע להתאחדות האכרים לחדש סחר
 את הקטיף, סתוך סני בהרסים פוליטיים;
 ועדת הכנסת נכנסה לענין וראש הממשלה עומד להכנס לענין, כך שמבחינה
 פוליטית הטגתם את מה שרציתם. הוצאת המסקנות עלולה להמשך שבועות.
 כיון שמבחינה פוליטית הטגתם את מה שרציתם, אני חושב כי סחובתכם
 לגבי עמלכם ורכושכם לחדש סחר את הקטיף, סתוך הודעה מתאימה שאתם
 צריכים לחברה עוד היום.

ע/א

ועדת הכלכלה
2.1.1951

אני מודה לחברי המזכירים על ההסברות
שנתנו לנו.

היו"ר ס. ארם:

מר פרדו הציע, בקשר למצב הנוכחי בענף
הפרדסנות לסנות ועדת מטנה, אשר תנסה לפתח לעצמה את מצב הפרדסנות
בקשר לסכסוך הנוכחי.

אני מתנגד להצעה זו. היות וראש המטלה
הבטיח להתאחדות האכרים לתת תשובה

נ. הרפז:

מחר, אני מציע לקבוע ישיבה נוספת של ועדת הכלכלה בנוכחות סר האוצר
וסר החקלאות.

התחייבנו חגיגית לגמור מחר את ענין
המלט. בקבע מחר ישיבה לשעה 8.00,

היו"ר ס. ארם:

נתחיל בענין המלט וגסיים את ענין הפרדסנות.

= = = = =
= = = = =